

130. I vor Barndom vi hørte Kartovernes Brag.

(Skytternes Festmarch.)

Tempo di marcia.

H.Hansen.

I vor Barndom vi hør-te Kar-to-ver-nes Brag, og vor Drot fik vi kær og vort
End er Kam-pen ej endt, end har Fri-he-den ej o-ver-alt til hvert Folk og hvert

Land og vort Flag, gennem Krudtdampens Skysaa vi Fri-hedens Sol spre-de Lys o-ver
Land ba-net Vej, men for deu vil vi trø-sti-ge gri-be vort Sværd, vil vi gla-de os

Jor-den fra Pol og til Pol. Langt fra, Hjemmet, hvor Bæk-ken sig slyn-ger
ø-ve i Kri-ge-rens Færd! Hvor vi hør-te Kar-to-ver-nes Bul-der,

gen-nem Da-le og ro-li-ge Søer, og hvor Fi-ske-ren sag-te sig
hvor vi sang vo-re dej-lig ste Kvad, staa vi nu med vor Bøs-se paa

gyn-ger o-ver Strand mel-lem fro-di-ge Øer. Fre-mad March! med
Skul-der i en li-ge og tæt-sluttet Rad. Rask af Sted! vi

Fine.

ly-stig Sang! Maa-let naa vi nok en-gang un-der Hur-ra,
kan ej koldt se, Ty-ran-ner Sej-er be-holdt. Le-ve Danmark,

cresc.

un - der Hur - ra, Hur - ra, Hur - ra og Ju - bel og Hor - ne - nes Klang.
le - ve le - ve, le - ve Dan - mark, vor Mo - der, den Hav - fru - e stolt.
Mads Hansen

D.C. al Fine.

131. I Øjet ligger der en Magt.

(Øjets Sprog.)

Allegretto.

E. Horneman.

1. I Ø - jet lig - ger der en Magt, langt stør - re end man tror, og

Øj - en - sproget tit har sagt langt mer end mange Ord, og Øj - en - sproget

tit har sagt langt mer end mange Ord.

2. I Vuggen alt vor Moder kær
har tydet vore Blik,
:hun kærlig fatted vort Begær,
hver Bøn vi opfyldt fik. :|
3. Og naar vi fejled, blev hun vred,
og Straffen forestod,
:vi sænkte Øjet bønligt ned,
og straks blev Moder god. :|
4. Ak, ubemærket Tiden gaar, —
vor Barndom er forbi;
:vi lære med de fjorten Aar
snart Øjets Skælmeri. :|
5. Vi Øjensproget godt forstaa,
det hele Alfabet, —
:men bly dog Øjet ned vi slaa,
som intet vi har set. :|

6. Vi sende vore Øjekast
lidt frygtsomt paa Visit,
:men snart blir Blikket mere fast,
mer dristigt, mere frit. :|
7. Vi kaste Øjets Stjernes kud
omkring os rundt i Flæng,
:men glemmer rent den lille Gud
med Pil og Buestreng. :|
8. Ja, er vi skudt, fra samme Stund
vort Blik kun søger een;
:ham sende vi alene kun
nu Haabets Oliegren. :|
9. O, Salighed! naar han saa frier,
naar Ordet han har talt;
:ja, om saa end vor Læbe tier,
har Øjet sagt ham alt. :|

W. Rantzaus.